

[Niels Frederiksen.]

holdning skal sættes ind paa de Omraader, hvor Situationen kræver en Haandsrækning fra Stat og Offentlighed til de Borgere, der er slaaet fuldkommen ud.

Alle disse taagede Talemaader om, at man skal tilpasse Politikken og de politiske Love efter de forhaandenværende Tilstande, er ikke saa forfærdelig meget værd i en lovgivende Forsamling; jeg tror godt, de kan gøre sig ude i en Vælgerforsamling, men herinde maa vi have klar Besked. Er det Meningen, at man med Hensyn til de offentlige Udgifter stræber henimod at indskrænke al den Hjælp, som den vanskelige Situation gør paakrævet, til dem, der er haardest ramt og mest nødstedt? Er det Meningen, at Venstre ikke vil gaa med til at kræve større Bidragsydelse fra de Formueejere her i Danmark, som er den eneste Part af Befolkningen, der under den nuværende Situation har virkelig økonomisk Fordel af Depressionen og Prisfaldet? Er det Meningen, at man stadig vil modsætte sig Besparelser med Hensyn til Statsudgifter, der er uproduktive og unødvendige, at man modsætter sig en Indskrænkning af Militæruddgifterne, som i stort Omfang og med megen Virkning kunde bidrage til at give lempeligere Skattevilkaar for den erhvervsdrivende og værdiskabende Del af den danske Befolkning?

Jeg kan kun slutte med at fastslaa, at efter min Opfattelse har Debatten om de foreliggende Forslag vist, at den af Regeringen gennem dens forskellige Forslag anslaaede Vej frem til Skattelettelse og Hjælp overfor Erhvervssituationens forskelligartede Vanskeligheder er den bedste og mest effektive, som endnu har foreligget indenfor den politiske Debat her i dette høje Ting.

Jeg vil endvidere gerne have Lov til at fastslaa som Kendsgerning, at før man fra Oppositionspartiernes Side i Forslagsform og paa klar Maade giver Anvisning paa en bedre og mere retfærdig og virkningsfuld Vej end den, der gennem Regeringsforslagene er anvist og foreslaaet, saa har al denne Tale om Regeringens Evneløshed og Mangel paa Evne til at vurdere Situationen, Mangel paa Villie til at gøre noget effektivt, saa forfærdelig lidt paa sig. Hvis Partiet Venstre mener, at det kan klare Situationen ved nogle almindelige politiske Betragtninger af dets Ordfører, Betragtninger, som ingensteds hører hjemme, og ved nogle almindelige Talemaader om en Tilpasningspolitik, der er nødvendiggjort af de vanskelige økonomi-

ske Forhold, men ikke evner paa noget bestemt Omraade, i reel Form og i en overskuelig Fremstilling, at anvise Veje for at komme ud over Vanskelighederne, saa tror jeg, at den højtærede Regering og Regeringspartierne indtil videre med stor Sindsro kan tage imod den Kritik, som fra den Side fremsættes.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet til i Aften Kl. 7³⁰.

Mødet udsat Kl. 4⁴⁰.

Mødet fortsat Kl. 7³⁰.

Hans Hansen: Angaaende de foreliggende Lovforslag og i Særdeleshed Forslaget til Lov om midlertidige Kriseforanstaltninger kan jeg i alt væsentligt dele de Betragtninger, den højtærede Finansminister fremførte med Hensyn til, hvorledes Ejendomsskatterne allerede for længe siden er bundfældet og gaaet ind som et fast Led i Handelsværdien, saaledes at hvis man kommer ind paa en Foranstaltning som den foreslaaede, er det mere Udtryk for en Slags Gavelovgivning end for en Krisehjælp, og tilmed vil det komme til at virke ret vilkaarligt, naar det føres ud i Livet. Jeg mener derfor, dette er uberettiget, og principielt maa jeg mene, det er en farlig Vej at komme ind paa efter det, der er sket i den nyere Tid, de Omlægninger, der har fundet Sted af den faste Ejendomsbeskatning.

Hvad angaar den i § 2 foreslaaede Forhøjelse af Refusionen af Aldersrente fra 7¹² til 9¹², det vil sige med en halv Snes Millioner Kroner, som altsaa skal deles ud til de forskellige Kommuner, synes jeg, det bliver Hip som Hap, om man lader Skatteyderne betale til Staten eller til Kommunerne, og jeg er enig i den Betragtning, at man ikke maa forflygtige Ansvarret for de kommunale Raad.

Derimod deler jeg ikke den Betragtning, som den højtærede Finansminister saavel som det ærede Medlem, der talte for det radikale Venstre (Niels Frederiksen), gjorde gældende med Hensyn til, hvor overordentlig meget Nedsættelsen af Militær-